

IANCU LAURA

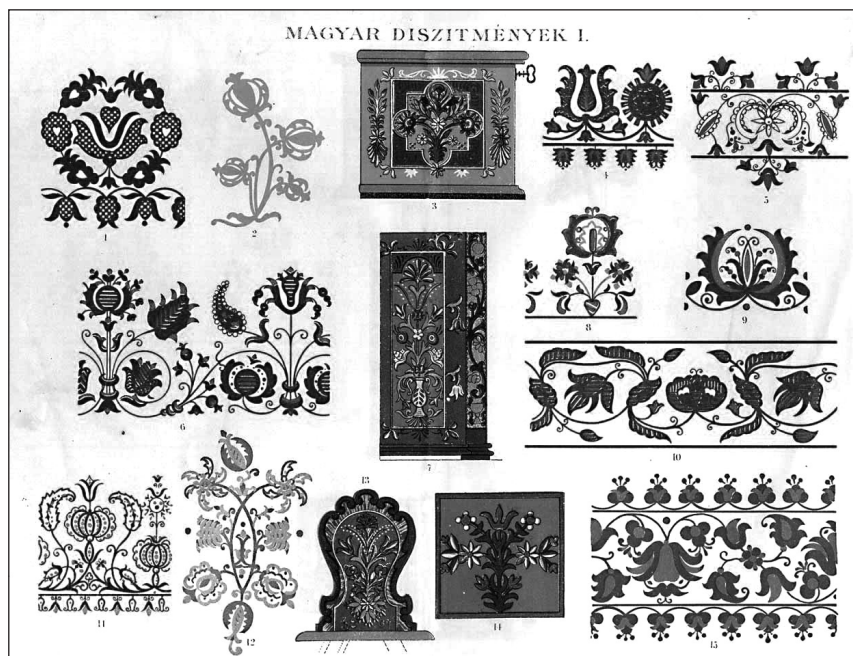
Tél

Ferenczes Istvánnak

Ilyenkor már nem tudom,
kinek mivel tartozom – s hogy
adós vagyok-e, vagy csak este van?
Csikpálfalván is este lehet.
Egy lépés van még előttem,
de, jaj, a talentumnak egyetlen párja sincsen.
Gördíts köveket utamba, Isten!
Átjárt a szél Madéfalván, az állomáson,
egyszervolt pár csángó szavam
utolsó falatnak odaadtam.
Hitelezőnek? Váltónak? Földbe ástam?
Ragadozó volt mindahány!
Pusztaságból im, szegénységre jutottam.

A vonat ablakán a Hold,
– neki sincs ágya éjszakára –,
köddel takarózik, mint a
somyói nyereg hajnalba’.

Közel vagyok – lezárt úton, a sorban.
Elgazosodott lélekkel talán majd holnap,
holnap a sorompón túljutva,
fehér ruhámban felismer a tél.
Leányom, hazajöttél?
S én azt felelem: haza.

Huszka József rajza a Pallas lexikon Diszítés című cikkéhez